

РЕШЕНИЕ № 193

гр.Перник, 22 декември 2009 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, втори касационен състав, в публично заседание на шестнадесети декември две хиляди и девета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 197 по описа на съда за 2009 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 532 от 13 октомври 2009 г. по н.а.х.д. № 325/2009 г. пети наказателен състав на Пернишкия районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 2437/12.11.2008 г., издадено от началника на сектор „Пътна полиция"- ОД на МВР - Перник, с което на М.А.М. - ЕГН: *****,***."Свилен Русев" № 14, на основание чл.182,ал.1,т.5 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба" в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от два месеца за извършено нарушение на чл.21,ал.2 от ЗДвП, като са му отнети 10 контролни точки на основание Наредба № 1з-1959 на МВР.

Недоволен от така постановеното решение М.А.М.чрез процесуалния си представител адв. С.Т. от КАК е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд, като бъде отменено и наказателното постановление.В жалбата като касационни основания са посочени тези по чл.209,т.3 АПК. Поддържа се, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на чл.57,т.5 ЗАНН, както и че е налице несъответствие между АУАН и НП относно мястото на извършеното нарушение.На последно място в касационната жалба се прави довод, че решението на Пернишкия районен съд е необосновано. Претендира присъждането на разноски.

Ответната страна не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява становище,че касационната жалба е неоснователна и решението на Пернишкия районен съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл.63,ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл.348,ал.1 НПК - нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание.Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост" не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното. Обосновано районният съдия е приел, че показанията на двамата поискани от касатора свидетели по същество не оборват констатациите в АУАН за управление на МПС със скорост над разрешената.Техните твърдения за друг лек автомобил, който в момента на засичане скоростта с радара ги изпреварвал, се опровергават от показанията на актосъставителя - свид.Румен Евтимов. Обосновано районният съд е кредитирал неговите показания, тъй като те са непротиворечиви и кореспондират с останалите доказателства по делото.Този свидетел е категоричен, че винаги са спирани автомобили, които са единствени в обсега на радара, за да има сигурност на сто процента относно нарушителя и извършеното нарушение и че автомобилът, управляван от жалбоподателя е бил сам на пътя по времето,когато е измерена скоростта му с техническото средство.Тези негови показания се подкрепят и от свид.Росен Георгиев. С оглед на изложеното и като се има предвид, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

Решението на районния съд - Перник е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 2437/12.11.2008г. г., издадено от началник на сектор Пътна полиция към ОД на МВР - Перник. Съгласно императивната разпоредба на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, при движението си водачите на МПС не следва да превишават обозначената с пътен знак максимална скорост - в конкретния случай 40 км./ч. При неспазване на законоустановеното правило санкционната норма на чл.182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда, че административно-наказателната отговорност следва да се понесе от водача на МПС, който превиши разрешената

максимална скорост, като за превишаване над 41 км./ч. в населено място на водача се налагат глоба от 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца. В конкретния случай с Акт № 2437 от 01.09.2008г. е установено, че на същата дата около 07,00ч., по път 1-6, с посока към гр.София, жалбоподателят е управлявал лек автомобил "Фолксваген Поло", с рег. № РВ 82 68 ВК, като на сто метра след надлез „Вазов“ се е движел със скорост 85 км/ч, при ограничение на скоростта 40 км./ч. въведено с пътен знак В-26 на км.79+650.Административното нарушение е установено чрез допустимо от закона техническо средство - трафик радар ТР-4 № 101, с фиксирана дата и час и установената скорост е показана на водача.Към датата на установяване на нарушението техническото средство „Радар ТР-4 №101 е било технически изправно видно от писмо рег.№ 7806 от 25.05.2009 г.на началник сектор „Пътна полиция“ - ОД на МВР-Перник. АУАН е съставен в срок, от надлежен орган, подписан е съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя. Същият акт съдържа реквизитите, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Извършеното от страна на нарушителя по съществото си представлява нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.Същото, на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, се наказва с глоба в размер на 200 лева, както и лишаване от правоуправление на МПС за срок от два месеца. В разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП законодателят е фиксирал конкретни наказания, като е лишил административно-наказващия орган от възможността да конкретизира и индивидуализира наказанието.

Неоснователно е оплакването на касатора, че в НП липсват данни за мястото на извършване на нарушението и че е налице несъответствие между АУАН и НП относно това място.Местоизвършването на нарушението е подробно описано в АУАН,данните за това възпроизведени дословно в НП и в решението на районния съд.

Неоснователни са и оплакванията на касатора, че решението на районния съд е постановено в нарушение на закона-чл.165,ал.2,т.6 ЗДвП.Този законов текст предвижда че оправомощените за това служби за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата имат право да използват „технически средства или системи,заснемащи или записващи дататадоочния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство“. Такова именно допустимо от закона техническо средство е използвания Радар ТР-4 № Ю1.Същият е бил в техническа изправност към датата на съставянето на АУАН и е бил в непрекъснат режим на работа.Неоснователен е доводът на касатора за кумулативност на изброените в чл.165,ал.2,т.6 ЗДвП възможни технически операции, извършвани от различните технически средства или системи.

С оглед гореизложената фактическа обстановка, настоящият състав на АС -Перник намира, че първоинстанционният съд, при наличните доказателства правилно е установил, че при издаване, както на АУАН, така и на НП, не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на

събраните по делото доказателства.Ето защо, касационният съд счита изводите на районния съд, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, за правилни и обосновани, като непротиворечащи на събраните доказателства и приложимия закон. Както наказателното постановление, така и решението на съда, са постановени изцяло в необходимата форма и реквизити. Нарушението и правната му квалификация са правилно установени. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Районният съд е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд , то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

В производството пред настоящата инстанция е направено искане за присъждане на разноски. Съобразявайки се с Тълкувателно решение № 2 от 03.06.2009г. на ВАС, решаващият състав намира,че разноски в настоящото производство не се дължат и не следва да бъдат присъждани.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 532 от 13.10.2009 г.,постановено по н.а.х.д. №325/2009 г.,по описа на Пернишки районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

Членове: /п/